

ת"פ 22334/03/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד פלוני - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 22334-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת בכירה שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד אינארה פרז
נגד	פלוני - בעצמו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד תאמר אסדי

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן

1. מהחלק הכללי עולה כי במועד הרלוונטי לעובדות כתב האישום, הנאשם והמתלוננת, גב' ס"ע, היו גרושים ולהם 4 ילדים קטינים. במועד זה התגוררה המתלוננת ביחד עם ילדיה בישוב X. על פי העובדות עולה כי ביום 11.02.2021 הנאשם תקף את המתלוננת בביתה בכך שחבט ברגלה באמצעות כיסא, חבט בעורפה, משך בשערות ראשה ובהמשך הכה אותה באמצעות מקל והכל לעיני ילדיהם הקטינים. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומות ברגליה והיא נזקקה לטיפול רפואי.

תסקיר שירות מבחן

2. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לא כלל הסכמה לעונש, ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם. מתסקיר שהוגש ביום 02.10.2022 נלמד על קורותיו של הנאשם, ובתמצית כי הוא בן 51 שנים, גרוש ואב ל-19 ילדים בגילאי 3 - 31 שנים, מארבע נשים שונות, מתגורר ביישוב X יחד עם ארבעה מילדיו בגילאי 7 - 20 שנים מנישואיו בפעם השלישית. בת נוספת בגיל 5 שמונישואיו בפעם הרביעית, נמצאת תחת צו פיקוח של חוק הנוער בבית גרושתו. הנאשם אינו עובד מזה 15 שנים ופרנסתו מקצבאות המוסד לביטוח לאומי.

מרישומי הפלילי העדכני של הנאשם עולה כי בעברו 6 הרשעות קודמות בגין עבירות תקיפה, תקיפת בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג ואיומים, **מהשנים 1996 - 2003**. בשנת 2002 ריצה מאסר בפועל בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג ובשנת 2005 ריצה מאסר בעבודות שירות בגין עבירות דומות.

השירות ציין כי הנאשם הופנה לשירות המבחן בתיק המעצר ולאחר אבחון שנערך לו בחודש מאי 2021, עלה רושם לנזקקות טיפולית. יחד עם זאת, לאור עמדת הנאשם אז ולפיה אינו אדם אלים ואינו זקוק לטיפול בתחום זה, לא הייתה המלצה בהקשר זה.

בהמשך, בחודש נובמבר 2021 שוב הופנה הנאשם לשירות המבחן, ובתסקיר שהוגש ציין השירות כי בהסכמת הנאשם להשתלב בתכנית טיפולית שתכלול סיוע בהתמודדות במצבי כעס ובהתנהלות בתוך המשפחה. בהמשך, במסגרת צו פיקוח מעצרים בין החודשים נובמבר 2021 - מאי 2022. השתלב החל מ-16.02.2022 בקבוצה טיפולית המיועדת לגברים אלימים כלפי בנות זוג והוא צפוי לסיים השתתפותו בקבוצה ב-15.02.2023.

מדיווח השירות עולה כי הנאשם מגיע למפגשים בקבוצה הטיפולית ונראה מחויב למסגרת הקבוצתית, משתתף באופן רציף במפגשים ומביע מעולמו ומדעותיו באופן פתוח וכן. הנאשם שיתף בנסיבות העבירה ובמצבים בהם היו לו התפרצויות זעם מול בני משפחה. במהלך המפגשים התרשם שירות המבחן כי הנאשם מבטא עמדות פטריארכליות ושמרניות ביחס לתפקידים במשפחה ולדמות האישה בקשר הזוגי. בנוסף, התייחס לתחושות הכעס כלפיה שהובילו למעשיו וניכר כי התקשה להתייחס למצבה הרגשי בעקבות הפגיעה בה.

בשיחה טלפונית עם המתלוננת מיום 02.10.2022 ציינה כי מאז התלוננה בתיק, היא מתגוררת עם ילדיהם המשותפים במוקבילה וכי הנאשם לא יצר עמה כל קשר מאז שנעצר בתיק. לדבריה, כשהתגוררו יחד הייתה אלימות כלפיה אך כיום כאשר היא מתגוררת במרחק רב ולא בקשר עם הנאשם, חשה חזקה ולא חוששת כלל. המתלוננת ציינה כי לא מעוניינת בקשר מולו וכי במידה וירצה להיות בקשר עם הילדים, תדרוש כי הדבר יהיה בתיווך ופיקוח גורמי הרווחה.

שירות המבחן התרשם מדפוסי התנהלות וחשיבה שמרניים ונוקשים אצל הנאשם, אשר נראה כי התנהלותו בתוך מערכת יחסים במסגרת המשפחתית מתאפיינת בקושי בראיית צרכי הילדים והאישה מעבר לצרכים הפיזיים ובעמדות נוקשות כלפי תפקיד האישה בקשר הזוגי. נראה שבמהלך השנים הנאשם נטה להתנהלות לא אחראית וללא חשיבה מעמיקה על צרכי המשפחה שהתבטאה בריבוי נישואיו לצד תפקוד תעסוקתי לקוי שלו לאורך השנים האחרונות.

בהתייחס השירות לגורמי הסיכוי לשיקום, הביא השירות בחשבון את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירה ולקיחת אחריות חלקית על מעשיו. ובעיקר את התגייסותו לטיפול ואת השינוי בעמדותיו לאורך ההליך הטיפולי כאשר כיום הוא מודה שנהג באופן אלים ופוגעני, לוקח אחריות על תגובתו האלימה ומביע הבנה ראשונית ביחס למניע לכך ולצורך שלו לנהל מצבי עימות באופן חיובי וללא אלימות. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי ומחיריו משמעותיים ומצבי גבול עבורו.

מכלל האמור לאור הערכת השירות מהצורך בהמשך שילובו של הנאשם בהליך הטיפולי בתחום הזוגי, בא בהמלצה על הטלת צו מבחן לחצי שנה כך שיתאפשר להשלים את ההליך הטיפולי בקבוצה.

אשר לעונשו של הנאשם, חזר השירות על השיקולים בגדרי הסיכוי לשיקום והוסיף השירות כי לאור שהנאשם אב יחידני המטפל בחמישה ילדים קטינים, ובסוף הדברים המליץ על ענישה חינוכית שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות לצד מאסר מותנה.

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ התביעה, עו"ד לטיל פרץ הגישה כראיות לעונש תמונות חבלה וסיכום רפואי של המתלוננת (ת/1 ות/2). בטיעונים בכתב ועל פה, עתרה לקביעת מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם כך שינוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

אשר לעונשו של הנאשם, ציינה בהליך הטיפול בו הוא משולב אצל שירות המבחן, לרבות התרשמות והערכת השירות באשר להליך וסיכוי שיקומו של הנאשם, והביעה עמדתה לפיה נסיבות המקרה מצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, אם כי לא בגדרי הענישה עליה המליץ שירות המבחן אלא ולכל הפחות ל 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בהקשר זה נימקה התובעת בחומרת מעשי הנאשם כעולה מעובדות כתב האישום בהם הודה, לצד הצורך בענישה שיהיה בה להרתיע את היחיד ואת הרבים. לדידה של המאשימה, גם שילובו של הנאשם בהליך טיפולי אינו יכול לאפשר סטייה כל כך משמעותית ממתחם העונש ההולם במקרה דנן. בנוסף עתרה להשית ענישה נוספת בדמות מאסרים על תנאי ארוכים ומרתיעים, קנס, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות. אשר לענישה הכלכלית, ציינה בעובדה כי מדובר בנאשם אשר אינו עובד אולם מתפרנס מכספי הציבור, קצבאות המל"ל ובשים לב למספר הנשים אתן התחתן ומהן התגרש.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד תאמר אסאדי הגיש טיעונים בכתב, והוסיף על פה. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, ציין בעובדה כי הרשעותיו בעבירות דומות התיישנו זה מכבר. אשר למתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם, הפנה למקרים בפסיקה אליהם הפנה בטיעוניו הכתובים ובהם נמצא כאלה בהם נקבעו מתחמי ענישה שבין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, גם במקרים אשר נטען כי נסיבותיהם חמורות יותר מהמקרה הנדון. כך או כך, נטען כי מקרה דנן מקיים נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש שייקבע.

אשר לעונשו של הנאשם טען הסנגור כי מתקיימים שיקולים המצדיקים להימנע ממאסר שירוצה בעבודות שירות, כמו הגינות וצדק, זאת בהינתן שמדובר בנאשם המשמש אב יחידי ל-5 ילדיו והוא דואג לצרכיהם. ב"כ הנאשם בקש להביא בחשבון כי הנאשם שהה משך 3 חודשים מאחורי סורג ובריח וכמעט 6 חודשים באיזוק אלקטרוני, ומזה תקופה ארוכה הוא נמצא בתנאי מעצר בית ליליים ללא כל הפרה מצדו.

ב"כ הנאשם עתר לקבוע את עונשו של הנאשם כהמלצת שירות המבחן, קרי צו של"צ על תכנית שיכון השירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. במעשיו, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על גופה, שלומה, כבודה וזכותה של המתלוננת, שהייתה אשתו והיא אם ילדיו להיות מוגנת ושלווה בכלל ובתוך ביתה בפרט. אלימות בתוך המשפחה מתבצעת לרוב בתוככי הבית וקורבנות עבירות אלו, בעיקר נשים מהמגזר הבדואי, נמנעות לפנות לרשויות אכיפת החוק, בשל תלות כלכלית בבעליהן ובשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילוי והעמדת הבעלים האלימים לדין. חומרה מיוחדת מייחס המחוקק לעבירות אלימות כלפי בן זוג ולא בכדי קבע בצדן כפל עונש (סעיף 382 לחוק העונשין). בפסק דין **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009) עמד בית המשפט על הצורך במתן הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה בעבירות מסוג זה:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

וראו ברע"פ 340/21 **איברהים מסראי נ' מ"י** (28.1.2021) בית המשפט העליון חוזר וקורא לענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מבצעי עבירות מסוג זה:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף...".

6. **בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** מלמדת במובהק על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. לא נמצא בעובדות כתב האישום את הרקע למעשי הנאשם אם כי יהא זה אשר יהא, ברי כי אינו יכול להצדיק בשום מקרה ובשום מצב התנהגות אלימה בכלל ואלימות של גבר כלפי אישה ועוד מי הייתה אשתו והיא אם ילדיו. הנאשם היכה את אשתו בעבר באמצעות ידיו, הוסיף והכה באמצעות כיסא ולאחריו הוסיף והכה אותה באמצעות מקל. העובדה שילדיהם הקטינים נכחו במקום והם עדים להשפלתה וביזויה של הדמות המגוננת והמשמעותית היחידה בחייהם, לא מנעה מהנאשם להתחיל את מעשי האלימות, גם לא להפסיקם. למעשה, הנאשם הגיע לבית בו מתגוררת גרושתו יחד עם ארבעת ילדיהם הקטינים, בזמן שהוא נשוי לאישה אחרת (שלישית או רביעית במספר) ושם כאמור, מכה בגופה באופן אלים ובוטה ביותר.

מעשי הנאשם גרמו לחבלות בדמות המטומות בגופה של המתלוננת, אם כי ברי לכל כי חבלות אלה הן החלק היותר "קל" שכן אלה לבטח נרפאו בחלוף זמן לאחר טיפול כזה או אחר.

על עלבון, השפלה ודריסת כבודה של המתלוננת כאדם אישה וכאם, לא ניתן להניח תחבוסת, ואלה ברי כי ימשכו לכאוב גם שנים לאחר האירוע, ולא רק למתלוננת, אלא אצל כל אחד ואחד מילדיהם שנחשף לאירוע זה.

ענישה נוהגת

7. העונשים המוטלים על גברים אלימים המורשעים בעבירות אלימות פיזית ו/או מילולית, כלפי בנות זוגם, נעה בקשת רחבה ואלה לרוב נגזרים מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאותיהן. בחינת מקרים בפסקה על פי רוב תשאף למקרים שנסיבותיהם דומים פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי, גם ממקרים חמורים יותר או קלים יותר, נוכל ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת והראויה לנהוג, והכל בהתאמה ובשינויים המחויבים למקרה הנדון.

ברע"פ 8755/21 **איאד אבו עראר נ' מדינת ישראל** (26.12.2021) נדון מקרה בו נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 52057-10-21) בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (ת"פ 10891-05-20). המבקש, רופא במקצועו, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. המדובר במי שתקף את אשתו תחילה בבית הוריו באמצעות ידיו על ראשה ובידיה ובהמשך בביתם הכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה לרצפה ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה בחזקה והכה בה באמצעות ידיו. כתוצאה ממעשיו נגרמו לאישה חבלות בדמות שבר תוך וחץ מפרקי אשר שוחזר וגובס בבית החולים, לרבות סימנים אדומים ברגליה וגבה. **בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר בפועל**, ומטעמי שיקום ופגיעה קונקרטיים בעבודת הנאשם ביטל את ההרשעה והטיל עליו של"צ וענישה נלווית. **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור תוך שציון כי מדובר ב"רף מקל" של ענישה.**

ברע"פ 7887/20 **עבד עאבדין נ' מ"י** (10.1.2021) הורשע המבקש בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות של בת זוג, ושלוש עבירות של תקיפה סתם של בת זוג. בעקבות ויכוח הכניס המבקש את ידו לחזה של המתלוננת ולחץ בחוזקה, והיכה אותה בגבה, ושרט את ידה, השליך אותה על רצפה והיכה אותה בסטירות על פניה ובעט בה ברגלו. בהמשך איים אליה השליך אותה לעבר ספה, היכה אותה בסטירות בפניה, בעט ברגלה משך אותה בידה, ומשכה בכוח, השליך אותה בספה, היכה בפניה וחזר ובעט ברגליה. בהמשך השליך אותה על הרצפה בעט ברגליה וסטר לה בפניה, גרר אותה על הרצפה. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננת מטומות ברגליה ובידיה, שריטות ואדמומיות. עוד עולה כי שלושה חודשים קודם לכן שבר לה כלי איפור וסטר לה בנוכחות אמו. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר וגזר 11 חודשים. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם על 12 - 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש 20 חודשים, ובקשת רשות הערעור נדחתה.**

ברע"פ 1536/20 **אלבז נ' מ"י** (1.3.2020) הורשע המבקש בביצוע עבירות תקיפה ואיומים בשלושה אירועים שונים. בראשון דובר בחבטה בפניה של המתלוננת בתנועת אגרופ, נטילת סכין והצמדתו למותניה ואיום ברצח. השני, הכאת המתלוננת במכות אגרופ בידה הימנית וגרימת שטף דם, ובאישום השלישי בעיטות ברגלה של המתלוננת וגרימת שטפי דם. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשים, והטיל 12 חודשי מאסר בפועל.** הערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור נדחו, **תוך שצוין כי אף במצבו הבריאותי הקשה של המבקש, אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור.**

בת"פ (שלום ב"ש) 51595-08-21 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** (27.12.2021), קבע בית משפט זה בנסיבות מקלות הרבה יותר מהמקרה הנדון, מתחם ענישה בין **9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל** לנאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג. הנאשם שחיפש את מנת הסמים שלו ולא מצאם, החל להכות באגרופיו בבטנה וחזה של אשתו, בהמשך בעט ברגליה וגרם לחבלתה בדמות שפשוף בין ירכיה. בנוסף, במועד מוקדם לאמור, איים כי יפגע בה בזמן שהיא ישנה. עונשו של הנאשם, **נעדר עבר פלילי, נגזר ל 9 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית.

לאחר איזון בין השיקולים הנדרשים לקביעת מתחם העונש ההולם, לרבות הענישה הנוהגת והפגיעה בערכים

המוגנים, סבורני כי מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נכון וינזק בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

8. נוכח שכיחות עבירות של אלימות במשפחה ואלימות כלפי נשים בפרט, לשיקולי ההרתעה והגמול בגזירת עונשו של הנאשם, משקל מכריע. לצד זאת, כשמדובר בעבירות של אלימות בין בני זוג, בעיקר של גברים כלפי נשים, יש לזכור כי ישנה חשיבות מהמעלה הראשונה להליך הטיפול אותו יעבור הגבר האלים, והדברים מקבלים משנה תוקף עת מדובר בגברים בעלי תפיסות ועמדות פטריארכליות ושמרניות ביחס לתפקידים במשפחה ולדמות האישה בקשר הזוגי. הדבר מקבל משנה תוקף עת הצדדים מגלים רצונם לחזור למערכת יחסים זוגית וניהול תא משפחתי משותף, כשבכל מקרה, שינוי בעמדות כאמור הינו חיוני וחשוב גם בהקשר של מערכות זוגיות עתידיות.

במקרה דנן, נלמד מהתסקיר כי הנאשם לא ראה כל בעייתיות בהתנהגותו לרבות העדר נזקקותו להליך טיפולי, חרף ריבוי נישואין ועבירות מסוג דומה בעברו הרחוק. עם זאת, לאחר ששינה עמדתו ביחס לנזקקותו הטיפולית וגייס עצמו להליך טיפולי אצל שירות המבחן נמצא כי הליך זה שינה ולמעשה הטיב בתפיסותיו ועמדותיו הנוקשות כאמור. מהתסקיר עולה כי הנאשם החל לרכוש כלים להתנהגות מיטיבה ביחסים זוגיים ובתחומים אחרים, גילה אחריות, מבין את חומרת מעשיו והפיק לקחים.

חריגה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום - למעשה אין מחלוקת בין הצדדים כי מקרה דנן עונה על התנאים שבסעיף 40ד' (א) לחוק העונשין, לפיהם רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

כאן המקום לחזור ולהדגיש כי שיקולי השיקום אינם חזות הכל ויש מקרים בהם נאשם יעבור הליך שיקומי אף משמעותי ועדיין, שיקולי ההרתעה והגמול יגברו על שיקולי השיקום.

במקרה הנדון, בשקלול שבין מעשי העבירה לעומק ההליך הטיפולי שעבר הנאשם אצל שירות המבחן, איני מוצאת מניעה לעשות בסמכותי ולסטות ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל. יחד עם זאת, כדעת המאשימה, סבורני כי אין מקום לחריגה בפער כה גדול ממתחם הענישה, בין היתר, נוכח מהות העבירה בנסיבות ביצוע, והעובדה כי משקלם של שיקולי הרתעת היחיד והרבים נותרו בעינם, אמנם באופן שיאפשר חריגה, אולם לא חריגה כה משמעותית כפי המלצת שירות המבחן.

בגדרי השיקולים לעונשו של הנאשם לאחר חריגה ממתחם העונש יינתן משקל לתקופת מעצרו, משך חודשיים מאחורי סורג ובריא, למעצרו באזוק אלקטרוני משך 6 חודשים ולכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בביצועם.

לצד האמור, יינתן משקל לשעלה משיחת שירות המבחן עם המתלוננת אשר נאלצה יחד עם ילדיה לעקור מביתם למקום אחר, מרוחק מכל קרבה לנאשם ובשל מעשיו של הנאשם.

טענת ב"כ הנאשם להקלה משמעותית בעונשו של הנאשם לאחר חריגה ממתחם העונש ההולם, מטעמי הגינות וצדק - אין בידי לקבל. לא ברור על איזו הגינות וצדק מדובר, שעה שהנאשם מכה את אמם של ילדיו הקטינים לנגד עיניהם. כאן המקום לומר כי אילו הנאשם לא היה משולב בהליך טיפולי כי אז עונשו היה נגזר למעלה מ 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא נוכח עצמת פגיעתו במתלוננת וארבעת ילדיהם הקטינים.

החרגת עונשו של הנאשם ממתחם העונש ההולם לעבודות שירות הינה בבחינת ענישה מקלה מאוד ביחס למעשיו, ובכל מקרה אין בה כדי לפגוע בילדיו.

המדובר בנאשם אשר מזה 15 שנים לא עובד, ולא מטעמי בריאות, אלא משום שעיקר פרנסתו מקצבאות שמקבל עבור ילדיו מ-4 נשים שונות. המדובר בנאשם שזמנו בידו ואשר ריצוי עונש מקל בעבודות שירות ברי כי לא יפגע ולא ישפיע על מקום עבודה שהרי כאמור אינו עובד. לטעמי, יכול שאף ימצא מועיל גם לנאשם עצמו.

סוף דבר

9. מכלל הדברים האמורים, באיזון בין מכלול האינטרסים ושיקוליה הענישה, סבורני כי עונש החורג לקולא מהמתחם וקביעת העונש ברף הגבוה של עבודות שירות, הוא העונש ההולם ביותר למעשי הנאשם לצד ההליך הטיפולי בו שולב, ועל כן הנני לגזור עונשו כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. מקום העסקה - מרכז תחבורה דואר באר שבע, בכתובת הדקל 1 באר שבע ובהתאם לחו"ד הממונה על עבודות השירות מיום 29.12.2022. הנאשם הונחה להתייבב ביום 12.02.2023 - מועד לתחילת ריצוי עבודות השירות, במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00 (יחידת עבודות שירות), מפקדת מחוז דרום. (אוטובוסים להגעה ליד כלא אשל, אוטובוס קו אגד מס' 46 מתחנה מרכזית באר שבע). עבודות השירות יבוצעו 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין. הנאשם הוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייבבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה וכל חריג מכללים אלו יהיה בה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.04.2023 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

ד. צו מבחן למשך 6 חודשים. הנאשם הוזהר כי עליו לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן.

את הפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכב גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ג, 29 ינואר 2023, במעמד הצדדים.